

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: X, nar. X
st. přísl. Ukrajina
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívající ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu ze dne 7. 7. 2025, zaevidovanou pod č. j. OAM-0394570/DO-2025, jako nepřijatelnou,

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající v tom, že žalobci vrátil dne 7. 7. 2025 jeho žádost o dočasnou ochranu, zaevidovanou pod č. j. OAM-0394570/DO-2025, jako nepřijatelnou, **b y l n e z á k o n n ý**.
- II. Žaloba v části, kterou žalobce požaduje, aby soud zakázal žalovanému pokračování v porušování jeho práv a přikázal mu obnovit stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu, **s e z a m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce je občanem Ukrajiny. V České republice dne 7. 7. 2025 požádala o dočasnou ochranu ve smyslu zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dočasné ochraně“). Tuto žádost však žalovaný označil jako nepřijatelnou, neboť seznal, že žalobce není osobou podle § 3 zákona o dočasné ochraně. Nepřijatelnost vyznačil přímo v tiskopisu žádosti.
2. Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud konstatoval, že zásah žalovaného spočívající v tom, že mu dne 7. 7. 2025 vrátil žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, byl nezákonný. Zároveň požaduje, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování jeho práv, a přikázal žalovanému, aby obnovil stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. **Žalobce** v podané žalobě uvedl, že dne 25. 6. 2025 přicestoval z Ukrajiny do Evropské unie. Slovenská republika mu na slovensko-ukrajinské hranici vydala potvrzení o setrvání státního příslušníka třetí země na území. Žalobce však nežádal o jakékoliv pobytové oprávnění správní orgány Slovenské republiky, jelikož se hodlal usídlit v České republice. Žalobce namítá, že splňuje definici uvedenou v § 3 zákona o dočasné ochraně. Překážkou tohoto není skutečnost, že (patrně dle žalovaného) nabytí vízum vydané slovenskými orgány. Žalobce odkázal na recentní judikaturu správních soudů vztahující se k této otázce.
4. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že se ve vztahu k žalobci dopustil pochybení. Skutečnost, že je žalobce strpěn na území Slovenské republiky, neznamena, že nemůže být osobou, na níž se vztahuje prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382¹. Žalovaný proto usnesením ze dne 13. 8. 2025, č. j. OAM-0394570-4/DO-2025, postupem dle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zrušil své sdělení, kterým byla konstatována nepřijatelnost žádosti žalobce. Žalovaný toto usnesení soudu spolu se svým vyjádřením předložil. Žalovaný uvedl, že v návaznosti na vydání tohoto usnesení bude pokračovat v řízení o podané žádosti o dočasnou ochranu. Žalovaný navrhl, aby soud postupoval dle § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)

III. Posouzení žaloby

5. Městský soud v souladu s § 82 a násl. s. ř. s. přezkoumal popsany skutkový děj. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobkyně i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
6. Z výše popsané rekapitulace je zjevné, že mezi stranami není nově sporný skutkový stav ani právní posouzení věci – žalobce je občanem Ukrajiny, kde i před 24. 2. 2022 pobýval, a kterou následně kvůli válce vyvolané Ruskou federací opustil. Na žalobce se tak vztahuje

¹ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, kterými je Česká republika vázána

prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382 a jako takový je osobou uvedenou v § 3 zákona o dočasné ochraně. S tímto posouzením soud souhlasí. Žalobce k žalobě doložil potvrzení, jež mu vydaly správní orgány Slovenské republiky, ze kterého vyplývá toliko to, že mu je umožněno setrvat na území Slovenské republiky po dobu trvání překážek ke správnímu vyhoštění. Toto potvrzení tak ani není udělení žádného pobytového oprávnění.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

7. Soud z výše uvedených důvodů shledal, že podmínky dané v § 82 a násl. s. ř. s. byly splněny, proto výrokem I deklaroval, že vrácení žádosti ze dne 7. 7. 2025 žalobci pro nepřijatelnost bylo nezákonné, a v tomto rozsahu žalobě vyhověl.
8. Naproti tomu soud nemohl vyhovět části žaloby, kterou se žalobce domáhal toho, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování jeho práv a přikázal mu obnovit stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu. O tomto žalobním návrhu soud rozhodoval podle skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.), kdy už však žalovaný zásah netrval, protože žalovaný své sdělení o nepřijatelnosti žádosti zrušil a řízení o žádosti se tak znova rozběhlo, přesně jak žalobce požadovala.
9. Soud doplňuje, že nemohl postupovat dle § 62 s. ř. s., jak požadoval žalovaný, jelikož k takovému postupu nebyly splněny podmínky. Jednou z podmínek tohoto postupu je, že žalovaný musí navrhnout soudu, že učiní úkon, kterým uspokojí žalobce ještě předtím, než tento úkon učiní. Učinil-li žalovaný úkon, kterým uspokojil žalobce a až následně o tom toliko soud informoval, není možné postupovat dle § 62 s. ř. s. Dle § 62 odst. 5 s. ř. s. nabývá totiž právní moci úkon, kterým byl žalobce uspokojen až nabytím právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V případě, že však není zahájen formalizovaný postup dle § 62 s. ř. s. (tedy žalovaný nesdělí soudu záměr uspokojit navrhovatele), úkon, jímž byl navrhovatel uspokojen nabývá právní moci standardně, tedy bez ohledu na rozhodnutí soudu o zastavení soudního řízení. Ke shodnému závěru dospěla i komentářová literatura: „*Aplikace institutu uspokojení navrhovatele je vázána na procesní aktivitu odpůrce vůči soudu. Odpůrce musí soudu oznámit svůj záměr navrhovatele uspokojit. [...] Pokud odpůrce [...] učiní úkon, jímž navrhovatele uspokojí, aniž by ovšem předtím oznámil soudu svůj záměr navrhovatele uspokojit, potom ani v případě, že navrhovatel soudu oznámí, že na žalobě netrvá, neboť byl postupem správních orgánů již uspokojen, nejde o naplnění komentovaného institutu, soud tedy řízení nezastaví dle § 47 písm. b) s. ř. s., a tudíž právní účinky úkonu správních orgánů nejsou aktivovány právní mocí rozhodnutí soudu o zastavení řízení.*“ (KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-8-15]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.)
10. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů*. Žalobce měl úspěch v jednom ze dvou žalobních návrhů, naopak druhému z nich soud nevyhověl. Oba účastníci řízení tak byli úspěšní v rozsahu jedné poloviny, a žádný z nich tak nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pro úplnost však soud podotýká, že žádný z účastníků o náhradu nákladů řízení nežádal a ani nedoložil jejich existenci. I kdyby tak soud vyhověl plně žalobci, náhradu nákladů by mu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. 8. 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu